

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

RELATIEF

toneelspel in vier bedrijven

door

Peter de Kemel

1880

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr. 2217

HET EXPERIMENT

Een drama in twee bedrijven

door

Anton Klee

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2015
Nr.1430

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING I

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *HET EXPERIMENT* op te voeren moet de naam van auteur *ANTON KLEE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1987 Toneelfonds J. Janssens/Anton Klee
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

- Son : jong meisje met sterk schizofrene neigingen
klein, lief, kwetsbaar, onschuldig
zeer teruggetrokken afgewisseld met vrolijke buien
- Nickky : drugverslaafde, hippie figuur
slordig in kleding en uiterlijk
tot alles bereid in ruil voor drugs
frigide
- Tessy : nymfomane neigingen
sexy in kleding en schmink, uitdagend in houding
zegt wat ze denkt, soms wat vulgair
- An : free lance journaliste
sterke, leidende figuur, sympathiek overkomend
- Fred : groepsleider
sluwe, niets of niemand ontziende figuur, sadist
gekleed : witte broek, wit hemd met korte mouwen,
epauletten, borstzakken

DEKOR EN ACCESSOIRES

Het decor kan variëren van een volledige open ruimte waarbij een duidelijke afbakening de grenzen van de kamer aanduidt tot een werkelijke kamer met wanden.

Benodigd in deze ruimte zijn :

- een deur die de verbinding buiten/binnen aangeeft
- 4 slaappleatsen
- wastafel
- toilettafel (ijzeren kaptafel met erop gemonteerd een kaspiegel)
- tochtscherm
- ijzeren klaptafel als eettafel
- 4 stoelen + 1 krukje (één van de stoelen gerepareerd)
- draagbare radio
- opgehangen luidspreker + kamera
- behandelingstafel (voor bijscène)
- trommel, poppen, bal etc.
- rieten koffer met kleding, pruiken, schoeisel, kousen etc.

In een "huis clos" situatie bevinden zich drie vrouwen, ze delen samen één ruimte, waar ze dag en nacht in elkaars gezelschap doorbrengen.

Er bestaat voor hen geen mogelijkheid deze ruimte te verlaten.

De drie vrouwen zijn :

Son : met schizofrene neigingen

Nickky : een drugverslaafde

Tessy : met nymfomane neigingen

An, een vierde vrouw, is free lance journaliste en heeft kans gezien om ook deel uit te maken van de groep.

Het enige contact van de groep met de buitenwereld loopt via Fred die als groepsleider optreedt maar zijn machtspositie misbruikt om zijn eigen frustraties bot te vieren op de verschillende groepsleden.

An, die al vlug in de gaten heeft wat hier gebeurt onder het mom van "groepstherapie" wil de groep weer verlaten. Dan blijkt echter dat zij ook in dezelfde situatie als de anderen beland is, zij is één van hen geworden.

De groep met al zijn tegenstellingen en botsingen tussen de individuele leden wordt een éénheid met als doel een uitbraak te forceren. Met dit doel gijselt men Fred. Door manipulatie en hen tegen elkaar uit te spelen weet hij de ontstane eenheid van de groep te breken en zijn vrijheid te bekomen met echter een dramatische afloop als gevolg.

EERSTE BEDRIJF

Bij het binnenkomen van het publiek zijn Son, Nickky en Tessy reeds op de scène, ieder van hen is met zichzelf bezig.

Son zit op een krukje, staart afwezig voor zich uit, speelt gedachtenloos met een pop.

Nickky ligt op haar slaappleats naar boven te staren en is vrij onrustig.

Tessy zit voor de spiegel en is bezig met haar make-up. De radio geeft rustige muziek.

Als praktisch al het publiek binnen is, staat Nickky op en begint aan de radioknop te draaien, men hoort verschillende zenders achter elkaar tot ze haar zin gevonden heeft, keiharde popmuziek. Op deze muziek begint Nickky te dansen, opgezweept door het ritme.

TESSY : Zou het niet wat stiller kunnen..... (geen reactie) Ik heb hoofdpijn.... Zeg, je bent hier niet in een disco !

(Tessy staat op, loopt naar de radio en zet hem beduidend stiller. Nickky houdt op in een beweging, blijft even zo staan en gaat dan langzaam naar de radio toe, zonder ook maar één woord te zeggen zet ze het geluid weer harder en begint ter plaatse weer te dansen. Tessy haalt haar schouders op en keert haar de rug toe. Nickky verwijdert zich al dansend.

Fred komt op, An vergezelt hem, ze draagt een schoudertas. Niemand bemerkt hen. Fred bekijkt even het tafereel, gaat dan naar de radio en zet hem uit. Nickky verstart in haar dans.)

NICKKY : Blijf met je verdomde poten van m'n radio af... (geen reactie) Tessy, zet onmiddellijk m'n radio terug aan...

TESSY : (sarcastisch) Het spijt me, maar ik heb jouw radio niet uitgezet.

NICKKY : (draait zich naar Tessy en ziet dan Fred staan)

Jij ? Wat doe jij hier ? Ga van die radio weg, dat is mijn radio. (Gaat naar de radio maar wordt door Fred tegengehouden) Laat me los, het is mijn radio, ik heb hem zelf meegebracht, ik wil muziek horen en ik wil dansen, nu !

FRED : Straks kun je verder dansen, ik wil jullie eerst iemand voorstellen, ga zitten.

NICKKY : Ik ga niet zitten, ik denk er niet aan, ik wil dansen en jij hebt je daar niet mee te bemoeien.

FRED : Stel je niet zo aan Nickky.

NICKKY : Tijdens de groepssessies kun je ons vertellen wat we moeten doen, maar daarbuiten doe ik wat ik wil, en ik wil dansen, als je me nu dus wil loslaten.

FRED : Je gaat te ver, Nickky.

NICKKY : Laat me los ! LAAT ME LOS ! (wordt hysterisch)

(Fred geeft haar een klap in het gelaat, ze wordt plos heel gewillig.)

FRED : Jullie krijgen er een kamergenoot bij, dit is An.

AN : Dag...

(Niemand neemt enige notie van haar.)

FRED : An is de laatste die de groep komt vervoegen, we zijn voltallig nu. (tot An) Daar kun je slapen, verder zullen je vriendinnen je wel op de hoogte brengen van de regels van het huis, indien er iets niet in orde mocht zijn, wat ik niet verwacht, kun je me altijd kontakteren. Tot straks.

AN : Ja, dank je... meneer.

FRED : Fred... zeg maar Fred, we zijn hier niet zo conventioneel.

TESSY : Hm !

AN : Goed men... pardon Fred dan, ik... m'n koffer, m'n koffer staat nog in de hal.

FRED : Zitten er belangrijke zaken in je koffer, dingen die je beslist nodig hebt ?

AN : Hoe bedoelt u ? Natuurlijk, al m'n spullen zitten in die koffer, mijn... mijn kleding die ik tijdens mijn verblijf hier nodig heb, een paar boeken...

FRED : In het belang van de hier gevolgde groepstherapie lijkt het ons beter dat men zo weinig mogelijk ballast uit het dagelijks leven hier mee naartoe neemt, het verstoort, volgens ons, de innerlijke rust doordat men te veel tastbaar contact onderhoudt met het voorafgaande.

AN : Kleding is toch geen overbodige luxe.

FRED : Nee, daar heb je gelijk in, maar kleding en al wat u verder nodig zou kunnen hebben krijgt u van ons. Maar ik moet nu echt gaan, we zien mekaar straks terug. (Gaat af)

AN : Het valt me nog mee dat ik mijn tas mag houden. (Niemand bekijkt haar of reageert. An blijft even besluiteloos staan, kijkt onder-

zoekend rond en gaat dan naar één van de slaapplaatsen.)

TESSY : Dat is mijn bed ! (komt tot bij haar)

AN : (Wijkt achteruit) Oh sorry, ik dacht...

NICKKY : En hier slaap ik.

TESSY : Wie heeft je naar hier gestuurd ?

AN : Niemand, ik...

NICKKY : je bent uit je eigen beweging gekomen ?!

TESSY : Net als wij allemaal.

AN : Natuurlijk, wat willen jullie van me...

NICKKY : Je vond dat je zo nodig aan een groepstherapie moest deelnemen, hm ?

AN : En wat dan nog ? Ik ben blijkbaar niet de enige die dat nodig heeft.

TESSY : (tot Nickky) Ze is niet op haar mondje gevallen. En waar mag jij dan wel last van hebben, laat me eens raden... Je... je hebt problemen met je man, hij houdt niet meer van je.

AN : Ik ben niet getrouwd.

TESSY : Ah ! Je kunt geen man krijgen, dat is zelfs een nog groter probleem. (tot Nickky, met sterke overdrijving) Dat is een catastrofe, geen man.

AN : Dat ik niet getrouwd ben, wil nog niet zeggen dat ik geen man heb. Trouwens, mijn problemen gaan je geen moer aan.

TESSY : Dat denk je maar. Je weet toch wel dat je in een groepstherapie geen geheimen voor elkaar hebt, je moet jezelf helemaal bloot geven of je dat wil of niet.

NICKKY : Ach, laat haar nu maar Tessy.

AN : Ik misdoe jullie toch niets, kunnen we niet gewoon... ik... ik ben An, hoe heet jij ?

TESSY : (wat onwillig) Tessy.

NICKKY : Ik ben Nickky. Welkom in onze gemeenschap. Je kunt daar slapen, het andere bed is van Son.

AN : Son ?

NICKKY : (in richting van Son) Sonja, we noemen haar Son.

AN : Waarom zegt ze niets ?

NICKKY : Son zegt nooit veel, ze heeft haar eigen wereld. (plots weer agressief) Je misdoet haar niets, hoor je, als je haar ook maar met één vinger aanraakt krijg je met mij te doen... en met Tessy.

- AN : Nee, waarom zou ik... ik...
- NICKKY : Son ! Son ! Zou je niet even gedag zeggen, we hebben er iemand bij gekregen op de kamer. Son, hoor je me, ze heet An.
- SON : Hm ? Wat zeg je ? An ? Wie is An ?
- AN : Ik ben An, je hebt een mooie pop, mag ik...
- SON : (trekt de pop tegen zich aan) Chris.
- AN : Chris ?
- NICKKY : Haar zoontje.
- SON : Johnny.... Johnny is weggegaan... hij, hij wilde met me trouwen, maar hij... de mensen... de mensen zijn zo slecht.....
- NICKKY : Zeg maar de mannen, zo lang het plezant is zijn ze niet van je lijf te houden maar owee als er iets mis gaat, als de planning niet helemaal blijkt te kloppen en hun begeerte heeft kiem geschoten in je buik, dan kom je tot de vaststelling dat hun begeerte alleen maar je lichaam gold, alleen de verpakking was interessant en dan moet je verdomd sterk staan wil je er niet onderdoor gaan. Son was niet sterk genoeg.
- AN : En haar zoontje ?
- NICKKY : Wat dacht je, ze hebben het haar afgenomen natuurlijk.
- TESSY : De mannen zijn niet zó slecht, je moet alleen maar weten hoe je ze moet aanpakken. Trouwens, de pil bestaat al heel lang, je hoeft niet zwanger te worden.
- NICKKY : (sarcastisch) Nee, er zijn zelfs vrouwen die er plezier aan beleven om zo veel mogelijk mannen te verslijten.
- TESSY : (terugbittend) En er zijn vrouwen die het woord orgasme een vreemd woord vinden waarvan ze de betekenis nooit zullen leren kennen.
- AN : (probeert het gesprek een andere richting te geven) Hoe gaat het hier verder eigenlijk aan toe, ik weet alleen dat het een therapie is waarbij we dag en nacht in elkaars gezelschap blijven en mogen doen wat we willen, alleen af en toe onderbroken voor een groepssessie met begeleiding, een soort marathontaining.
- NICKKY : Het is een therapie "à la Fred", het samen beleven van alle lief en leed onder zijn persoonlijke bescherming en bijstand - en wat dat betekent, daar kom je nog wel achter.
- TESSY : Als er maar één man in de buurt is moet je hem nemen zoals hij is, met zijn voor- en nadelen, het komt er alleen maar op aan hem op de goeie manier aan te pakken, de rest volgt vanzelf.

NICKKY : Welke rest ?

TESSY : Ik heb je niets gevraagd - ik geef alleen mijn mening - drel.

NICKKY : (Loopt op Tessy toe en trekt haar naar zich toe, Tessy bekijkt haar spottend.) Je hebt al die dagen dat we samen zijn nog niets anders gedaan dan me gepest, ik ben het godverdomme kotsbeu om naar jouw onnozele opmerkingen te luisteren.

TESSY : Onnozel, (lacht spottend) onnozel zeg je.

AN : (komt er tussen) Hou nu in godsnaam eindelijk eens op, jullie lijken wel kinderen.

(Fred, een grote rieten mand dragend is ongemerkt binnengekomen.)

FRED : (zet zijn mand neer) Proficiat, je bent al goed ingeburgerd lijkt me.

NICKKY : De meester himself.

TESSY : (Gaat nadrukkelijk tegen Fred hangen) Je komt zoals altijd juist op tijd.

FRED : (Duwt haar van zich af) Hou je handen thuis.

NICKKY : Wat heb je in die mand ?

FRED : Dat is een verrassing, we gaan een spelletje spelen.

NICKKY : Ach nee, niet opnieuw.

FRED : Je zal het prettig vinden. Son ? (gaat tot bij haar) Son, we gaan een spelletje spelen, kom je ?

SON : Een spelletje ? (ontwaakt als het ware uit een droom) Ja, ja, ik wil best een spelletje doen, wat gaan we spelen ?

FRED : Jullie gaan je eerst verkleden.

NICKKY : Daar doe ik niet aan mee.

AN : Is het een activiteitsoefening ?

FRED : Je hebt je behoorlijk gedokumenteerd vooraleer naar hier te komen, maar om een antwoord te geven op je vraag, het gaat inderdaad om een activiteitsoefening maar niet het soort oefening waar jij over gelezen hebt. Het is, voor jullie, louter ontspanning.

AN : Maar je trekt er wel conclusies uit.

FRED : Dat is wel de bedoeling.

SON : (opgewonden) Gaan we beginnen, Fred ? Tessy, we gaan een spelletje doen, kom.

TESSY : Ach ja, waarom niet, het helpt de tijd doden en wie weet wat onze vriend Fred voor ons in petto heeft.

FRED : Ik zal jullie nieuwsgierigheid niet langer op de proef stellen.

NICKKY : Ik ben helemaal niet nieuwsgierig.

FRED : De mand die ik bij heb zit vol met kleding, schoenen en pruiken die jullie naar believen mogen gebruiken. Son, neem jij even de mand ?

(Son loopt er onmiddellijk naar toe en draagt ze naar het midden)

SON : Ze is zwaar. (begint er onmiddellijk in te rommelen) Oh kijk hier, wat mooi. (Neemt er een boa uit en danst door de kamer.)

(Tessy komt nieuwsgierig naderbij, haalt er een soort BH uit met floschen, die men gebruikt in nachtclubact, ze houdt de beha voor zich en doet de beweging)

TESSY : Mata hari.

NICKKY : Onnozel wicht.

FRED : (Die het gebeuren even heeft gevolgd) Jullie beginnen automatisch al met het spelletje, het is namelijk de bedoeling... Son !

SON : Ja, ik kom.

FRED : Het is de bedoeling dat jullie een keuze maken uit datgene wat hier in de kist zit en dan in overeenstemming met wat je gekozen hebt een nummertje brengt voor de rest van de groep en voor mezelf. Gewoon iets wat je vroeger gedaan hebt of wat je ooit gezien hebt, gelijk wat.

AN : Een nummertje ? Wat bedoel je, een nummertje ?

TESSY : Heb je nog nooit gehoord van een nummertje ? Ik stel voor dat ik een nummertje doe samen met Fred en jullie mogen allen toekijken.

FRED : Sorry, maar ik speel niet mee, ik observeer alleen maar.

NICKKY : Je zit er weer langs liefje.

TESSY : En jij hebt er altijd al langs gezeten.

SON : (Is al lang weer aan het zoeken. Ze heeft een majorettenkleedje vast) Fred ? Mag ik... ik zou graag... ik ben vroeger - ooit - bij de majoretten geweest - niet lang - ik mocht niet meer van vader - ik - hij - de jongens - en ik heb een trommel hier - ik zou ech graag...

TESSY : Een majorette trommelt niet, ze danst.

FRED : Wat houdt je tegen, je mag doen wat je wil.

SON : Echt ? Meen je dat Fred, mag ik, oh dat is fantastisch. (Ze begint onmiddellijk haar kleed los te knopen.)

NICKKY : Ik zou maar achter het scherm gaan staan of wil je een stripnummertje opvoeren ?

SON : Hm ? Wat bedoel je - oh, nee, natuurlijk niet, eerst m'n laarsjes nog en m'n pruik. Zitten er laarzen in Fred ? Oh ja, ik heb ze al, als ze maar passen, wel dan ga ik me verkleeden.

TESSY : Ik zou natuurlijk dat stripnummer kunnen opvoeren of nee, ik kan het misschien beter bewaren voor achteraf. Wat denk je Fred ?

NICKKY : Vermits alles mag, ga ik het me niet te moeilijk maken, ik heb genoeg aan... dit en laat eens kijken... en dit... (een vormeloze hoed en vormeloos wit hemd)

TESSY : Ik heb ook gevonden wat ik zocht, alles wat ik nodig heb. (Houdt een aantal zaken tegen zich aan zodat niemand goed kan zien wat het is.)

FRED : (tot An) Dan blijf jij alleen nog over.

AN : (Die zich op de achtergrond heeft gehouden) Ik wil best meewerken, maar ik zie niet goed in wat ik zou kunnen doen.

FRED : Er is beslist iets in je verleden geweest of misschien iets wat je heel graag zou willen maar dat onbereikbaar voor je is.

AN : Nee, ik weet niet, niet zo direkt.... Neem me niet kwalijk, ik heb dit nog nooit eerder gedaan.

FRED : Dat verandert vlug als je eenmaal een paar dagen hier bent.

AN : Ik zou misschien, wel ja, ik kan de andere nummertjes presenteren. Het heeft me altijd geboeid, niet zo maar presenteren maar iemand als Joel Grey in Cabaret.

FRED : Ik denk niet dat er een smoking...

AN : Dan doe ik het zo, zoals ik ben.

FRED : Dat is nu niet precies de bedoeling - maar ik begrijp dat het voor jou niet gemakkelijk zal zijn om zo maar in te vallen, dus voor deze ene keer zal ik het toestaan.

SON : Ik ben klaar Fred, mag ik komen ?

AN : Een ogenblikje Son.

(An gaat naar Son toe. Fred zoekt zich een geschikte plaats uit, zet de mand opzij. An komt terug.)

AN : Dames en Heren, Ladies and Gentlemen, Meine Damen und Herren en "Fred", als eerste nummer krijgen we hier de enige, echte, onvervalste...

(Son komt achter het scherm uit en geeft de eerste slag op haar trommel.)

AN : Nog niet Son, pas als ik je naam genoemd heb.

SON : Oh sorry, ik dacht.... (Ze wordt door een van de anderen weer achter het scherm getrokken.)

AN : De enige, echte, onvervalste, onze eigen SON !... Son !...Son, waar blijf je nu ?

(Son wordt achter het scherm uitgeduwd en begint aarzelend en onhandig te trommelen terwijl ze op haar plaats blijft staan.)

NICKKY : Naar voren, ga naar voren.

(Ze duwt haar in de rug. Eerst erg onzeker, dan sterker in haar rol groeiend beter spelend, steviger doorstappend, ernstig, komt ze naar voor, gaat dwars over de scène, draait, keert om enz. Ze wordt een echte majorette. Zo ongeveer op het hoogtepunt gaat Fred naar haar toe en houdt haar plots tegen.)

FRED : Zo is het wel genoeg, we hebben gezien wat je kunt, een volgende keer mag je weer.

SON : Maar ik ben nog niet klaar. Ik wil doorgaan, laat me, de jongens, de jongens doen toch niets, ik, ik wil alleen toch maar spelen, ik wil majorette blijven.

FRED : Het is genoeg geweest.

SON : Nee ! (Gooit haar trommel op de grond) Nee, alsjeblieft, ik doe toch niets verkeerd.

FRED : Je gaat terug naar je plaats, ga maar met je poppen spelen.

(Duwt haar weg)

(Son vervalst weer in apatische toestand, gaat op de grond zitten, pop tegen zich aan.)

AN : Moet je dat zo nodig op die manier afbreken, je kon haar rustig nog wat laten spelen.

FRED : Ik heb niet de hele dag tijd, en er zijn ook nog anderen.

AN : Mijn zin is al over.

FRED : Begin maar met de volgende aan te kondigen.

AN : Ik denk er niet aan, de manier waarop je Son behandelt gaat tegen alle regels in. (Zet zich bij Son)

FRED : De regels die hier gelden zul je nog wel leren kennen.

NICKKY : (Is tevoorschijn gekomen in een wit, erg verkreukeld los hemd, vormeloze hoed) Eindelijk iemand erbij die zich niet zo maar direkt neerlegt bij alles wat hier gebeurt. Ik doe mee met An, ik weiger verder te doen met dit stomme spelletje.

FRED : Ik wacht nog steeds op het volgende nummertje.

NICKKY : Dan zul je lang kunnen wachten, wij hebben al de tijd.

TESSY : Hé kom eh, ik heb me niet voor niets verkleed, nu ik éénmaal zo ver ben zal ik mijn nummertje brengen. (Ze is heel sexy, grote split opzij, diepe halsuitsnijding, strijkt uitdagend vlak langs Fred af in het voorbij gaan) Ik heb een liedje, speciaal voor Fred, voor de hm.....m gentelman Fred. Zou iemand me kunnen begeleiden ?

NICKKY : We zouden kunnen trommelen, maar dat mag niet van Fred.

TESSY : Dan doe ik het zonder, speciaal voor jou hmmm... (sensueel kreunend)... Fred. (gevolgd door imitatie paardendraf.)

Klok... klokklok...klokklok....klokklok...

Ik heb een man gekend in een ver verleden.

Een man met een enig mooie zwarte slede.

Een man met een zwarte snor en een behaarde borst.

En bovenal had hij een grote... grote... dorst.

Maar zijn pistool dat was ongetwijfeld het einde vijftientig centimeter lang en niet te vermijden.

Ik wil een warmbloedige man de hele nacht lang.

Ik wil een warmbloedige man die me nemen kan.

Ik wil hem groot, donker, knap en bruisend.

Een man die roept, tiert en op het goeie moment fluistert.

Zo vraag je je af wat ik nodig heb in m'n bestaan ?

Zo vraag je je af m'n liefste ben jij dat ideaal ?

Je weet toch wat ik wil; een gespierde minnaar

met smalle heupen, brede torso en heel veel haar.

Heb jij een zwarte snor snor en een behaarde borst

dan ben jij de man die lest m'n grote... grote... dorst.

(Ze is op het einde van het lied tot vlak voor de zittende Fred gekomen. Hij moet moeite doen om haar aan te kunnen kijken.)

Hoe vond je mijn act ?

FRED : Vulgair ! Het typeert je helemaal, je hoefde zelfs niet te acteren.

TESSY : Dank je voor het compliment. (Ze gaat met haar handen door Fred's haar, streelt het en drukt zijn hoofd in haar schoot.)

FRED : Hou daarmee op, je smoort me. (Neemt haar handen en staat recht)

TESSY : O, niet waar de anderen bij zijn zeker, gisteren zei je dat nochtans niet, weet je nog ? Toen je me naar buiten begeleidde voor een zogezegd psychologisch gesprek onder vier ogen, met je ene hand in mijn blouse en de andere op mijn kont.

FRED : Dat komt ervan als je niet vrijwillig meegaat, dan moet je in bedwang gehouden worden.

TESSY : Oh ja ? En wat was dat dan ? De houtgreep ?

FRED : (Heel dicht bij haar) En je had het nog verdomd graag ook, hete teef. (Hij duwt haar weg zodat ze op de grond valt.)

AN : Laat haar ! Wat heeft ze je misdaan ? Is dat een manier om je spelletjes te beëindigen, groepsleider ?

FRED : Is er de juffrouw iets niet naar de zin ?

AN : Ja, het is belachelijk wat jij hier doet, ik heb nog nooit gehoord van een dergelijk activiteitsspelletje en nog minder van een groepsleider die op dergelijke manier optreedt.

FRED : En wat wou je daartegen doen ? Waar haal jij de kennis vandaan om te kunnen beoordelen of de gevolgde methode al of niet de goede is ? Hm ? Boekenwijsheid ? Maar wees gerust iedereen heeft gesteigerd - in het begin, wacht rustig het vervolg af.

AN : Ik denk er niet aan, ik ga - nu.

FRED : Je blijft.

AN : Het is mijn beslissing geweest hier naartoe te komen en...

FRED : En ik beslis wanneer je weer gaat.

AN : Waarom zit er geen knop aan deze kant van de deur ?

FRED : Voor jou een vraag voor mij een weet.

AN : Hoe kom je hier buiten ?

FRED : Met behulp van dezesleutels...

TESSY : Maak je niet druk An, het is een gewone, ordinaire beul. Hij ziet, hoort en doet alleen wat hij wil.

FRED : Neem die raad aan, het zal allemaal veel gemakkelijker gaan, tot straks.

NICKKY : Fred, je denkt er toch op tijd aan ?!

FRED : Aan wat ?

NICKKY : Je weet verdomd goed aan wat.

FRED : Je bedoelt je spuitje ?

NICKKY : Ja, ja, ja, dat bedoel ik, m'n spuitje.

FRED : Je krijgt het toch elke dag.

NICKKY : Ja, maar, maar, wacht niet zo lang vanavond, alsjeblieft.

FRED : Niet langer dan gewoonlijk, er kan natuurlijk iets tussen komen waardoor het wat later wordt, maar dat is dan helemaal buiten mijn wil.

NICKKY : Fred, ik... ik, je weet dat ik, als ik te lang moet wachten, ik, dan, dan voel ik me niet goed Fred. Ik, je mag... als je wil.. maar kom in godsnaam op tijd Fred !

FRED : Hm, kom eens hier, dichterbij, je wil toch dat ik op tijd kom.

(Nickky komt tot bij hem. De anderen volgen het gebeuren van op afstand. Hij trekt met een hand haar hoofd dichterbij en kust haar terwijl hij met de andere onbeschaamd haar lichaam aftast. Nickky ondergaat het willoos zonder gevoel. Tessy windt zichzelf duidelijk op. An begrijpt niet wat er allemaal gebeurt.)

FRED : Ik moet toegeven dat je veel bijgeleerd hebt de laatste dagen, alhoewel, het is duidelijk nog voor verbetering vatbaar, het gevoel ontbreekt nog. (tot An) Neem een voorbeeld aan Nickky, het zal je verblijf hier veel aangenamer maken.

NICKKY : Je laat me niet wachten ? Fred ?

(Fred kijkt Nickky nog even aan en gaat dan zonder iets te zeggen weg. Nickky barst plotseling los in totale wanhoop.)

NICKKY : Smeerlap ! Hoerejong ! Vuil stuk drek ! (zacht snikkend op haar knieën) Beul... beul... beul...

FADE OUT

Tegen de avond van dezelfde dag.

Son zit op haar eentje te spelen, Nickky en Tessy spelen met de kaarten, An zit notities te maken.

NICKKY : Ben jij een dagboek aan het bijhouden ?

AN : Zoiets.